

занесена в Сливен и забита на кол, а тялото му било разпрано, за да видят къде се криела необикновената му сила. Преданието казва, че турците открили, че сърцето на Злати било "чаталесто". Но под мишниците му нямало никакви крилца.

21. КРИЛАТИЯТ ЗЛАТИ КОКАРЧООЛУ

Има една песен "Додето е Стара планина, на турчин не се покланям" - тъй думал Злати- Крилатият войвода.

Дядо ми е разправял за него. Злати бил от Клуцохор- махалата на Хаджи Димитър. Бил много як човек, грамаден като планина. Трийсет години хайдутувал, ама не си забравял жената и децата и те не го забравяли.

На седемнайсет години се оженил. Бил фурнаджия. Един път вървял през Джендема, тоз Джендем, дето е между Ичера и Сливен. Носел с магарето брашно. Дванайсет мина турци го нападнали да вземат брашното. Той се ядосал и ги изпотрепал всичките. Оттогава хванал балкана. Навред се прочул със силата си. Най- напред самичек хайдутувал. Много години са минали и много приказки разправяли хората за него. Най- после турският аенин от Сливен изпратил таман две хиляди души турска войска, да могат да го уловят жив. Заградили го близо до Сливен. Било късно през есента, имало вече и сняг. Злати войвода бил самичек в гората. Нямало ги момчетата. Бил ги разпуснал за зимата. И той смятал да слиза в Сливен, да види жена си. Седнал да си почине, додето се мръкне, че да може по тъмно да слезе в Сливен. Като стоял и почивал видял между дърветата много чалми, тук го издебнали. Тогава Злати разбрал каква е работата, ама хич не се уплашил.

Турците водили кръстника му, да го помоли да се предаде, че жив да го закарат в Сливен. Разплакал се той и взел да ги моли. Аенинът обещал жив да го остави, ако се предаде, пък Злати му рекъл: "Слушай, кръстник, какво ще ти кажа. Върни са и им кажи- Додето е тоз балкан, додето стърчат тези Сини камъни, на турчин не се покланям. Сега си отивай да не сбъркам пушката".

Почнал се голям бой. Най- напред Злати гръмнал, след това са нахвърлил срещу турчулята. Най- сетне паднал на земята, като отсечен дънер. Дошли турците наоколо. Най- старият турчин му отсякъл главата и я забил на кол. Сетне му подигнал ръцете- търсел му крилата, ама криле нямало. Намръщил се много и сяд му разсякъл гивиза. Извадил му сърцето и напопържал: "Чаталесто е. Се едно, че две сърца имал тоз гяурин, се едно, че двама хайдуту съм гонил".

Главата и сърцето занесли на аенина. Умълчал се целия Сливен през нощта. И кучетата не лаели. У Злативи горяла свещ, ама плач не се чувал. Не щяла жена му на турците евала да прави.